

thi jeg vil ikke qvittere en Sag af den Natur; det behøver jeg ikke, og jeg kan det ikke, fordi det er mig umuligt at sige et eneste Ord, uden at det maa tyde paa, at jeg finder den aldeles urigtig. Idet jeg saaledes maa finde det urigtigt, om vi vilde vedtage nogle af de tillede Beslutninger, foreslaaer jeg derimod, at vi lade denne Sag beroe til Efteraaret, naar vi igjen komme til at forhandle Loven om Rassebeholdningen og om vor finantsielle Stilling ligeoverfor Monarchiet. Naar man taler om disse Tab — og jeg indrømmer, at der vil blive et stort Tab ved den Handel, der er gjort, den hele Historie er forbunden med Tab — maa man imidlertid heller ikke glemme, at naar der er talt om 260,000 Rb. saa falder deraf kun 60 pCt. paa os (Tscherning: Nei, vi faae dem paa os alene!). Naar ja, saa er det meget formeget, men det ærede Medlem for Solbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) kan ligesaa lidt som noget andet Medlem sige, hvorledes vi skulle redde dem; dersom han kan sige os, hvorledes man kan hjerpe dem, saa bliver det det største Kunsthykke, han endnu har leveret os; den ærede Rigsdagsmand er enig med os alle i, at det er utvivlsomt, at en Contract, som er sluttet mellem Finantsministeren og en fremmed Mand, skal opretholdes, det er der intet Spørgsmaal om (Tscherning: Det vedkommer ikke mig!). Sa, dersom det vedkom det ærede Medlem, saa vilde han sige, ja, naturligtvis skal den opretholdes. Jeg siger just heller ikke, at den ærede Ministers Bemærkning om, at det vilde svække vor Credit, naar vi her vedtage, hvad der er blevet foreslaaet, vilde have stort at sige; det er kun en Familie-Overelle, som ikke kommer fremmede Folk ved; vor Credit er derfor lige god; men jeg vil sige, at hele denne Sags Forhandling, hvorledes den end falder ud, maa advare alle kommende Ministre mod at høre sig saaledes ad, som skeet er. Hele denne Sags Forhandling kan imidlertid ikke føre til noget Resultat, naar man ikke vil beslutte sig til at sætte de paagjældende Ministre under Rigsretstiltale; saa er der intet Videre at gøre end at lade Sagen gaae. Dersom vi fra nu af til Efteraaret kunne finde paa en Udvei, som kan være Congeriget fordeelagtig, og som kan blive

vedtagen, naar vi igjen skulle forhandle en lignende Sag som denne, saa er det muligt, at det kan føre til Noget, men nu troer jeg ikke, at der er andet at gjøre end at stemme mod begge Forslag.

Nimestad: Jeg skal i Meget slutte mig til det Foredrag, som vi nu sidst hørte; jeg skal navnlig slutte mig dertil i den Henseende, at jeg ligesom den ærede Rigsdagsmand for Mariager (A. Hage) finder, at det er en daarlig Handel, der er gjort. Paa den anden Side skal jeg ogsaa slutte mig til ham deri, at der for Diebliffet ikke er Andet at gjøre, end hvad der ligger i det, han sagde: finder man, at der er gjort en Overfribeelse, nu vel, saa gjør det, som er det Naturlige, sæt Ministeren under Tiltale, og jeg skal dertil sige, hvad der ogsaa blev berørt af den ærede Minister igaar og, som jeg troer, ogsaa idag, skal saa desuden en Lov, hvorved man, hvis man anseer Saadant for hensigtsmæssigt, sætter Grændser for Ministerens Behandling af Reserveconden; det er det Naturlige, der er at gjøre, alt Andet er i mine Dine blotte Ord, som f. Ex. de, der idag ere blevne udtalte, navnlig i det Foredrag, vi hørte af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (G. Winther); tag bort, mine Herrer, hvad der af den ærede Rigsdagsmands Tale kun er ubesøjet Insinuation, tag dernæst dette Skrig bort om den sørgelige Forfatning, hvori Danmarks Rigsdag er, som, det være nu sandt eller ikke, nu engang er Tilfældet og Noget, vi ikke kunne forandre — og borttag saa disse Ord, der bleve sagte tilsidst, at han ikke skulde sørge over, at Danmarks Rigsdag gik tilgrunde, naar den gik ind paa noget Saadant — læg Mærke til disse Ord, opfat deres fulde Betydning, læg Mærke til, at de indeholde et Slags skjult Trudsel om, at naar man ikke bærer sig ad paa den Maade, som Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds vil, man skal bære sig ad, saa sætter man Danmarks Rigsdag i Fare; anden Mening kan der jo ikke være i disse Ord — bortkast dette, og see saa, hvad der bliver tilbage; see saa hans ganske forbausende Nøgenhed. Vi have hørt et andet Foredrag, der blev roest af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus